

CÔ LÁNG GIỀNG

Nhạc và Lời: HOÀNG QUÝ

Slow

Hôm nay trời xuân bao tươi thắm, Dừng
gót phiêu - linh về thăm nhà. Chân bước trên đường đầy hoa
đào rơi, Tôi đã hình dung nét ai đang cười. Tôi
mơ trời xuân bao tươi thắm, Đôi mắt trong đen màu hạt
huyền. Làn tóc mây chiều cùng gió ngàn dang sóng, Xao xuyến nỗi niềm
Alto
yêu Cô Láng Giềng ơi! Không biết cô còn nhớ đến
tôi, Giây phút êm đềm ngày xưa kia khi còn ngày thơ.
— Cô Láng Giềng ơi! Tuy cách xa phương trời tôi không hề Quên

bóng ai bên bờ đường quê. Đồi mắt đăm đăm chờ tôi về. Năm
 xưa khi tôi bước chân ra đi, Đồi ta cùng đứng bên hàng trường
 vi. Em nói rằng em sẽ chờ đợi tôi,
 Đừng nói đến phân ly. Cô Láng Giếng ơi! Nay bóng
 hoa bên thềm đã thắm rồi. Chân bước vui bên bờ đường
 quê Em có hay chăng giờ tôi về

— II —

Trước ngõ vào thôn vang tiếng pháo,
 Chân bước phân vân lòng ngập ngừng.
 Tôi lắng nghe tiếng người nói cười xôn xao,
 Tôi biết người ta đón em tung bùng.
 Tan mơ trời xuân đôi môi thắm,
 Đồi mắt nhưng đen màu hạt huyền.
 Làn tóc mây chiều cùng gió ngàn dang sóng,
 Tan vỡ cuộc tình duyên
 Cô Láng Giếng ơi! Thời thế không còn nhớ đến tôi
 Đến phút em đem ngày xưa kia,
 Khi còn ngây thơ.
 Cô Láng Giếng ơi! Tuy cách xa phương trời tôi không hề
 Quên bóng ai bên bờ đường quê,
 Đồi mắt đăm đăm tìm phương về.
 Đành lòng nay tôi bước chân ra đi.
 Giơ tay buồn hái bông hồng trường vi.
 Ghi chút tình em nói chờ đợi tôi,
 Đừng nói tới phân ly.
 Cô Láng Giếng ơi! Nay mỗi duyên thơ danh đã lỡ rồi.
 Chân bước xa xa dân miền quê,
 Ai biết cho bao giờ tôi về...